

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Decreta Benedicti pape.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

abstineat, qui noluerint vna cum eis a sacerdotali ministerio ut rebelles fieri alieni. Quod ita de
 muni pbare poterimus, si tales extirpare, & non eis favere decertaueritis, & ita postmodum de
 tali re querela cessabit, quia contumeliam studio sit quod quod interdicitur toties usurpat. Oia haec decre
 talia & cum ceteris decessoribus nostris constituta quae de ecclesiasticis ordinibus & canonum promulgata
 sunt disciplinis ita vobis, & omnibus episcopis ac cunctis generaliter sacerdotibus custodiri debere manda
 mus, ut si quis in illa commiserit veniam sibi deinceps noverit denegari, quoniam occurreret veritas, si
 falsitas displiceret. Et merito nos quae summa ecclesiae tenere debemus gubernacula cum respicit,
 si silentio faueamus errori. Data xiiii. Cal. Augusti Iustiniano. vi. & Narsete, IIII. CC. consuli.

Incipiunt decreta Benedicti pape.

Reverendissimo fratri episcopo David, Benedictus salutem in domino. Respondere literis vestris
 plenius cogitavi, sed cum hoc meditarer tantus me dolor tetigit, ut magis flere
 quam aliquid dicere delectatus sum. Sed ne funditus remaneret pauca vobis rescri
 bere curavi, ad potiora vos tempore congrue invitans. Quod autem littere tuae testes sunt
 quod intra provinciam Beticam esse qui dicerent neminem veraciter posse pbare
 trinitatem unitatem fieri, cum neque tres unum, neque unum in tribus posse quoniam pro
 priam approbari, quod ob causas dilectissime filii consulta ibi apostolicae sedis missimus, ut aut eos ad
 rectam fidei coverti facias, aut ab ecclesia antequam pestis haec latius divulget repellas. His frater
 scripturae testimonium unitatem trinitatis agnosce, & desine Arrianorum pravitatem sequi, ut
 ab eadem possis peccatorum indulgentiam permereri. Esaiam prophetam dicente. Vidi dominum Sabaoth seden
 tem super thronum excelsum, & Seraphim stabant in circuitu eius, sex alae unius, & sex alae alteri, dua
 bus velabant faciem, duabus autem velabant pedes, & duabus volabant, & clamabant ad alterutrum
 dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus dominus deus Sabaoth. Si trinitas non est quare tertio sanctus dixerunt.
 Et si unitas non est, quare sub trina repetitioe unum deum ac dominum intimarunt. Si trinitas non est, cur in
 Genesios dicit, dixit deus, fecit deus, & benedixit deus. Si vero unitas non est, quare tertio dixit,
 deus & non tertio deos plurali numero commendavit. Et si trinitas non est, quare in Exodo dictum
 est tertio, domine, domine miserator & misericors. Si unitas non est, quare dum tertio diceret domine
 postea miserator singulariter dicit, & non miseratores, ut plures ostenderet, intimavit. Si tri
 nitas non est, cur Abraham ad illic Membrae sedes, tribusque occurrentes unum domine dixit, & non ut vi
 derat tribus salutatoribus obsequium reddit. Si unitas non est, quare cum Moyse deus Abraham, & deus
 Isaac, & deus Iacob tertio diceret, unitatem ostendens, hoc mihi nomen est dixit. Non haec sunt
 nostra nomina designavit. Si trinitas non est, quare David tertio dixit. Benedicat nos deus noster, benedi
 cat nos deus. Si unitas non est, quare cum deus tertio nominasset. Benedicat & non benedicant adiunxit.
 Si trinitas non est, cur Esaias denuo dixit, domine deus Sabaoth, deus Israel qui sedes super Cheru
 bin. Si unitas non est, quare qui sedes dixit, & non qui sedetis adiunxit. Si trinitas non est, quare in
 regnorum libro dicit domine deus omnipotens, deus Israel sermones tui fideles sunt. Si unitas non
 est, quare tui dicit, & non vestri potius intimatur. Si trinitas non est, cur in psalmo quinquagesi
 mo octavo cantat, Domine virtutum deus Israel intende ad visitandas omnes gentes. Si unitas non est, quare
 intende posuit & non intende, ut predicatus est intimavit. Si trinitas non est, quare in Apocalypsi
 tertio dixit: Sanctus, Sanctus, Sanctus dominus deus omnipotens qui est & qui erat. Si unitas non est, quare
 non qui sunt pluraliter, sed qui erat designavit. Si trinitas non est, quare in Deuteronomio di
 ctum est dominus deus tuus, deus misericors est, & audiet vocem tuam. Si unitas non est, quare audiat, posu
 it, & non audiat intimavit. Si trinitas non est, quare in Iesunaue dicit libro, dominus deus deorum est. Si
 unitas non est, quare est dixit & non sunt more locutionis induxit. Si trinitas non est, quare Helias hortat
 do, Domine, domine, domine deus Israel ostende, quia tu es deus meus dixit. Si unitas non est, quare ostende
 & non ostendite posuit. Si trinitas non est, cur Mardocheus orando, Domine deus omnipotens omnia in
 potentate tua sunt dixit. Si unitas non est, quare in tua posuit, & non in vestra signavit. Si trinitas non est,
 cur etiam Iudith orando dixit, Domine domine deus omnium virtutum respice in orationem meam. Si
 unitas non est, quare respice posuit & non respicite designavit. Si trinitas non est, quare in Hiere
 mia dicit, dominus deus verax est. Si unitas non est, quare in Apocalypsi scriptum est. Dominus
 deus & spiritus, prophetarum misit angelum suum ostendere servis suis quod oportet fieri cito. Si unitas
 non est, quare cum patre & filium & spiritum sanctum nominasset misit dominus dixit & non miserunt,
 sub preterito trium personarum & nomine introduxit. Si trinitas non est, quare in Deuteronomio dici
 tur, Dominus deus vester hic est deus. Si unitas non est, quare hic est dixit, & non hi sunt plurali nu
 mero designavit. Si trinitas non est, quare in eodem dicitur libro. Dominus deus tuus deus magnus
 & potens est. Si unitas non est, quare magnus & potens non pluraliter nominatur. Si trinitas
 non est, cur Tobias filium suum cum in Rages civitate cum Raphaelo angelo mitteret, benedicens
 eos ita dixisse docetur, deus Abraham & deus Isaac & deus Iacob ipse impleat benedictionem
 suam

suam in vobis: Si vnitas nō est, q̄re ipse impleat dixit, & nō ipsi impleat intimaui: Postremo si trinitas nō est, q̄re dñs discipulos suos in noīe patris & filij & spūs sancti vniuersas gētes posuit baptizate: Si vnitas nō est, quare in noīe dixit & nō in nominibus p̄cipiendo p̄docuit: Si trinitas nō est, q̄re ap̄tus Paulus ait, ex ipso & p̄ ipm & in ipso sunt om̄ia: Si vnitas nō est, q̄re ex ipso posuit, & nō ex ipsis astruxit: Si em̄ certo certius volueris vnitatē trinitatis agnoscere à s̄a p̄dicto doctore gentiū apostolo poteris vniuersa cōdiscere, & sequi catholicā fidē & Arrianorū prauitatē respuere, gratia dñi nostri Iesu Ch̄i inquit & charitas dei & cōmunicatio sancti spūs, Ipsa est patris & filij & spūs sancti. Quo in trinitate vnū sunt: quia natura atq; ab inuicem separari non possunt.

B **C**æteꝝ frater charissime q̄ tua cōtinebāt scripta ex subiectis sentētijs maxime om̄ia poteris colligere. Necessē est frater charissime adesse diuinū, vbi humanū cessat auxiliū. Et vt iuxta apostolū dicamus, Licet verba replicemus q̄ ipse Timotheo scribit dicens, Ecclesia dei viui colūna & firmamētum est veritatis. Et manifeste magnū ē pietatis sacramētū, q̄d manifestatū ē in carne, iustificatū est in spū, apparuit angelis, p̄dicatū est in gētibus, creditū est in mūdo, assumptū ē in gloria. Spūs autē manifeste dicit, q̄a in nouissimis t̄pibus dīcedēt q̄dam à fide attendētes spiritibus erroris & doctrinis dæmoniorū in hypocriti loquētū mendaciū, & cauteriatā habentiū suā cōscientiā, phibētū nubere, abstinere à cibis, q̄s deus creauit ad p̄cipiendū cū gr̄a: actiōe fidelibus, & his q̄ cognouerūt veritatē, q̄a oīs creatura dei bona, & nihil reijciendū q̄d cū gr̄a actiōe p̄cipit, sanctificat em̄ p̄ verbū dei & orationē, hęc p̄ponens fratribus bonus eris minister Ch̄i Iesu, enutritus verbo fidei & bonæ doctrinæ quā assecutus es. Ineptas autē & inanes fabulas deuota, & exerce teipm̄ ad pietatē. Nā corporalis exercitatio ad modicū vtilis est. Pietas autē ad oīa vtilis est, p̄missionē habēs vitæ, quæ nūc est & futura, fidelis sermo & oī acceptōe dignus. In hoc em̄ laboram⁹ & maledicimur, quia speramus in deū viuū, qui est saluator oīm hominū maximeq; fidelīū. Præcipe hęc & doce, nemo adolescentiā tuā cōtemnat, sed exemplū esto fidelīū, in verbo, in cōuersatione, in charitate, in fide, in castitate, Dū venio attende lectioni, exhortatōi, doctrinæ, noli negligere, gratiā q̄ data est tibi p̄ p̄phetiā cum impositōe manū p̄b̄ij, Hęc meditare, in his esto vt p̄fectus tuus manifestus sit om̄ibus. Attēdite tibi & doctrinæ, insta in illis, hoc enim faciēs & teipm̄ saluū faciēs, & eos q̄ te audiūt, famē em̄ nimis affligit qua clade atq; alijs anxietatibus vexatus longā epistolā minime scribere valui. Tēpore cōgruo denuo si necesse fuerit mitte, & ea q̄ desideraueris fume. Deus te incolumē custodiāt frater charissime. Amē
Data, IIII. Nonas Aprilis, Iustiniano & Libio. IIII. consulibus.

Incipiunt decreta secundi Pelagii pape.

C **D**ilectissimis fratribus vniuersis ep̄is, qui illicita vocatōe Iohannis Cōstantino politani ep̄i ad synodū Cōstantinopolim cōuenerūt Pelagius. Manifesto sicut optauimus p̄ gratiā dei lumine euāgelicæ veritatis ab vniuersali ecclesia p̄nitiosissimi erroris nocte depulsa, ineffabiliter gaudem⁹ in dño, sed nō modo dico cōtristamur merore, quia ea q̄ olim calcata fuerāt & funditus damnata, nec vnq; fieri debuerāt, rediuiuis radicibus germinant atq; pullulāt. Et q̄niā multa q̄ p̄nitudinē possunt ḡnare p̄ueniunt, necesse est accusare, q̄ contra ordinē & omnē autoritatē facta esse noscūtur. Vñ fratres relicta penitus audacia q̄ cōtra apostolicā sedē cōtra ipsam dñi saluatoris vocē, qua dīctū est. Tu es Petrus & sup̄ hęc petrā ædificabo ecclesiā meā, sumpta ē disputādi cōtra dñi p̄cepta vana errātū corda cōquiescāt, nec liceat defendi q̄d nō liceat agere. Relatū ē ergo ad ap̄licam sedē Iohānem Cōstantinopolitanū ep̄m vniuersalē se subscribere, vosq; ex hac sua p̄sumptōe ad synodū cōuocare ḡnalē, cū ḡnaliū synodorū cōuocādi autoritas ap̄licæ sedī beati Petri singulari priuilegio sit tradita, & nulla vnq; synodus r̄a legat q̄ ap̄lica autoritate nō fuerit sulta. Quapropter quicq; in p̄dicto v̄fo cōuēticulo, quia synodus taliter p̄sumpta eē nō potuit, statuistis ex autoritate sc̄ti Petri ap̄torū principis, & dñi saluatoris voce, qua beato Petro p̄tātē ligandi atq; absoluēdi ipse saluator dedit, q̄ etiā p̄tās in successoribus eius indubitātē trāsuiit, p̄cipio om̄ia q̄ ibi statuistis & vana & cassata eē, ita vt deinceps nunq; appareāt nec ventilent. Ait em̄ ipse saluator br̄o Petro sicut ipse p̄ se veritas loquit dīcēs. Quicq; ligaueris sup̄ terrā, erūt ligata & in celo, & quicq; solueris sup̄ terrā, erūt soluta & in celo. Multis denuo ap̄licis & canonicis atq; ecclesiasticis instrum̄ regulis nō debere absq; sn̄a Ro. p̄tificib⁹ cōcilia celebrari, q̄ propter, vt iā dīctū ē recte nō cōciliū sed v̄m cōuenticulū v̄ cōciliabulū cassat, & quicq; in eo actum est irritū habet & vacuū. Vos q; deinceps videte, vt nullius hortatu talia p̄sumatis, si ap̄licæ sedis cōione carere nō vultis. Mō vero ideo suspēdit vltio, vt locū possit h̄e correctio.
Præde-